

պատմական զարգացման մանրանկարն է զոր կը մատուցանէ լնթերցողին գերմանացի գիտականը: Գիտական շրջահայեցութիւնը, գաղափարաց պայծառութիւնը եւ նիւթին խոր հմոռթիւնը հեղինակին գեղեցիկ յատկութիւններն են, որովք միացած նիւթին շահեկանութեանը հետարտաց կարգի հետաքրական կ'ընեն զրութիւնն: Թէսկետ եւ քիչ մը չափազանց նիւթինը (materialistisch) եւ աղասամորեն (freidenkerisch) եւ կերպարական ձեւերու զարգացման յառաջատութիւնները (Entwicklungsprozess), սակայն իրեւ ազգագրական դոր արժանի է այն գովաստին, զոր յարգոյ թարգմանիչ կուտայ: Այս տեղ ուշից ընթերցողի առաջ այլքան հետաքրիդ երեւոյններ են զրութիւնը, այնպիսի լայն Ծորիզոններ են բացում, որ նա ակամայ ձգտում է խօսամուխ լինելու թէ ինչպէս նախնական կոյլտուրական ժառանգութիւնից զորկ մարդու իւրապէտական զրութիւնից խարիսխելով բարձրանում է կոյլտուրի նյոնաննան աստիճաններով չնայելով տարբեր գոտիների եւ աշխարհամասերի մէջ ապրելուն: Այս է մատենիս բովանդակութիւնը համառոտիք: Բնչպէս ընթերցող կը տեսնէ Կմինեան ազգագրական ժողովածունին սյն հատորը թէ նիւթոց բազմապիսութեանը կողմանէ եւ թէ նորութեանը կողմանէ մեծապէս արժանի է ուշադրութեան եւ գնահատութեան: Այ բազմանք որ յարգոյ խնամակալը վատահ սյն հատորին յառաջ լերելիք արդեանց վրայ փութացնէ Ըրդ Հատորին Հրատարակութիւնը, որ յառաջարանին մէջ խոստացուածին համաձայն Յ. Ակպերտի գործին Ա. եւ Գ. մասին թարգմանութիւնն պիտի ըլլայ:

Թարգմանութիւնը որչափ ալ յաջող կարելի է համարիլ այսու հանգեր ներուի մէջ քանի մը գիտողութիւն բաղձալի կը, որ թարգմանիչք 1. Խորշէն քիչ մը օտար բառերու յաձանի կիրառութենէ, մանաւանդ հօն, ուր շատ գիւրին էր հայերէն մը կիրսել, աւելի դիրահասկանի հայընթերցողին: եւ 2. հայերէն նոր բառեր կերտած ժամանակ ուշադրութիւն զարձուած ըլլար հայերէնի հոգւոյն: Վասն զի կը պատահիկ հարուստ թոռվ բառերու, որովք անհանդութելի կը Տնչեն հայ ականջին բաշարի էր մանաւանդ Յ. որ հայերէն տառադարձութեան արդեն բարդ գժուարութեանց վրայ շարուցուեր նոր ինդիր Մ'ալ ուի եւ ոյի ինդիրը: Հատորին մէջ նորաձեւութիւնն պիտի ըլլայ:

Թեամբ մը եւրոպական իափուկ և տառադարձութիւնն կատարուած է նախընթաց յի մը մուծմամբ, պայպէս, Kultur, կը շշուի ամեն անդամ սոցլուգու, որ ստարալուր է հայ ականջին եւ գրականութեան մէջ: Լաւագոյն էր ընդունուած ու հնչենով՝ իւրուրու քանի որ ոչ միշտ հայերէն ոյի (ծոյլ եւն) կը հաւասարի եւրոպական սլը:

Ա. Ա.

A wetis Aharonean. Armenische Erzählungen: Dschawo, Der Blühs, Im Gefängniss, Schick und launen, Ein Stück Brot, Chai, übersetzt von Agnes Fink (jandscherian. Leipzig, 16°, 106 Seiten [Universal-Bibliothek Խթւ 5107] Գրի 20 Pfennig.

Տիկին Ագնես Ֆինկ-Դշանջիրեան, ծանօթայրուս գրական գրծունեութեամբ հայ ուսման ասպարիցին մէջ, գովելի ձեռնարկութեամբ մը կը փորձէ ծանօթացրնել եւրոպացոց հայ հուա կաւոր վիպասանին Աւ: Ըստրուեանի վկիկինք բէն նմայններ գերմաններէն թարգմանութեամբ: Առաջիայ Հատորիկա, որ Universal-Bibliothekի 51017 թիւ կը կազմէ, կը բայսադակէ Զայն, Բայն, Զայնան-Յը, Բայնէ, Բայն իւրու Փայր-Ենը եւ Էյրու: Ա. Ելորդ է ըսել որ յաջող է թարգմանիչն իր ձեռնարկութեանը մէջ: Յայտնելով մեր ուրախութիւնը Ցիկին գեանցից ցեանի՝ կը հրաւիրենք իր ուշադրութիւնը Եստրուեանի ուրիշ՝ եւ ոյլոց ալ երկերու վրայ: մաղթելով որ սիրող ըլլայ այն սիրու գաղափարին, որունուերուած էին Armenianische Bibliothekի Հատորները:

Պ. Ա.

Ա Յ Ի Ե Ի Ա Յ Ի

1. ԿՈՍՏՈՐԵԴԻՆ ԵՐՁԿԱՇԻՈՑ ՊԵՐԱԳՐՈՒԵԾ ԱՆ-ՀԱՄԱՉԵՑ ՏԱՂ ՄՐ

Հ. Մ. Պոտուրեան 1905ին հրատարակեցի ի Վենետիկ Կոստորեդին Երզնկացի եւ իր քերթուածները, ուր ամփուրած էին կոստորենդինի ընծայուած 26 քերթուած:

Ի՞դ քերթուածի մասին կը գրէ Հրատարակիչը: «Սյն Բ. օրինակը (թ. 559 2եռ. Ա. Ղազարու Մատենադարանին) Այսու եվտաղին կոստորեդինի կցած է (էջ 16) սա նորագրով ուրիշ քերթուած մը առանց հեղինակին:

անոնքը նշանակվէլու, որուն խօրպագիրն է. Աւո՞ն տառնշանց դժոխոց, սա մզգնասորութեամբ. Ցեր գնանքնեանց դադաստանին: Այս քերթուածքը ըստ իս Կ. Երվանդացոյ Նման բանաստեղծական մաքի արտադրութիւն է... Այդ ձեռագրին գրութեան դարեւն յառաջ մենք չունիք բանաստեղծ մը՝ որ կարենայ արտադրել Տանդէի Դժոխիչ այդ գեղեցիկ հանելի պատկերը... Մենք առ այժմ իրեւն կոստանդնի ԴԳ առաջ մը՝ կը Հրատարակենք (տես էջ 160—165), մինչեւ որ նոր ծանօթութիւն մը կամ նոր օրինակ մը ի նպաստ կամ հակառակ հաստատէ: (էջ 41—42):

Հոս սակայն սխալմունք կայ, զր տգիտեմ
իմացած է ապա յարդ. Հրատարակիչը: "Այդ
գեղեցիկ տեսել պատկերին, արտադրողը Ավե-
նեաց Առաքը եպիսկոպոսն է, հեղինակն Ազամ-
գրոց, որ վերջբար ըստ տեսաւ իւր երեքպատկի-
իմբագրանթիւններով՝ ինամօք նոյն Մեծ. Հօրդը
Ասոն զի նշյա ատզն կը գտնուի մեր թ. 63.
Թղ. 4բ 2եռագրին մէջ Առաքելի ընթայուած
այսպիսի Խորագրով, Վուն Քայունն որդորուց
չ մուսուղան եւ բանձնուց Առաքել (ի ասացեալ)
հման. Տաշեան՝ Ցաց. 286. եւ որ ամբարար
մասն էր Աբամելից Ա. Խմբագրութեան. հման.
Պատութեամի հրտ. Ա. գլ. է. վոճ ունենաց
գժոխուց. էլ 46—55. Հոս սանա չէ կասկա-
ծած Հրատարակիչն ոսք Եղիշեակի վրա, որուն
համար առնուած է համեմատութեան նաեւ
յիշեալ թ. 559 Զեռագիրը, իրրեւ ժմ: օրի-
նակ: Բնական է բնագիրն երրորդ Հրատարա-
կութեան մէջ աւելի ինամթալ է եւ Տջդա-
գոյն. թ. 559էն ընդօրինակելով նոյն անա-
նոն Հրատարական է նաև Ցացանեան, "Անա-
հրտ. 1902, էջ 148—150:

մար ժամանակագրութեան անհամաձյնութիւն Սեպտ. Հի եւ Հռոմի Եին մէջ, առաջարկած էինք Կարգավ վերջին մաս՝ Սեպտ. Հիւնի հաւերդու, որով կը համաձյնեին երկու թուականներս: Առ այս եթէ գժուարութիւն մը կը յառնէր, այն ալ Գիսովկորսի մահուան օրուընէ էր, որ առ հասարակ Սեպտ. Հին կը համարու, զգիտամ ինչ հիմամբ: Բայց այս որը ամենէն ըլդուուածք է: Ասքի մատենագրութեան մէջ պէսպէս թուականներ կը նշանակուին. հոս մատասցցյաց կ'ընեն հետեւալ երկու թուականները. Պարիսի Cod. Syr. 234, որ կը բովանդակէ վարքն Դիսկորսի, ըստ Նախքաղուածքին, մահն կը նշանակէ ՚ի ծառ ժամու գիշերց ի Դ ամսայն կլուլը (տես Die sogenannte Kirchengeschichte des ZachariasRhetor, Leipzig, 1899, p. 304). Խակ Պետրոս Խրիստոսց վարքին մէջ (Հմատանդ), կ'աւանդուի թէ վախճանած ըլլայ կլուլ ամսոն Ղին:

բ զ գ ա ն դ պ կ լ ի թ ի ւ ն

ՊԱՏՄԱԿԱՆ — Հայք եւ Ունիթողք. 321: — Կիւրիոն
կաթողիկոս Վրաց. 327:

ԼԵԶՈՒԱԲԱՆԱԿԱՆ — Աքրաղեան լեզու. 333: —
Եւռոպի չափա Գաւառաբառապը. 336:

ՄԱՏԾՆՅԱԳՐԱԿԱՆ — Կաֆայք ի պատմութեան Ազեցանդր. 341: — Միկիթար Գօշի Դատոստանագերը եւ Հայոց հին քաղաքացիական իրաւունքը. 345: .

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ - Կերպա հայաքաղին "Հայկական
Թանգարանին - ուսումն. 34%:

ՄԱԾԵՎԱՆԻՆՈՎԱԿԱՄ - Պատկերազարդ Հայոց Պատմութեան. 348: - Dr. J. Schleifer: Die Erzählung der Sibylie. 349. - Եղիսաբէան Ազգագրական ժողովածու. 350: - Awtis Aharonian, Armenische Erzählungen. 351.

ԱՅԼԻՒՆԱՅԸՔ — 1. Առաջանային երգնկացույ վերագրուած անհարազատ տաղ մը. 351: — 2. Գիուկորս Աղեքսանդրացոյ մահուան տարին. 352:

2. ՀԵՂՈՎԱՐԻ ԽԱԿԵՄԱՆԴՐԱՅԻՆ ՄԱԳՆԱՐ, ՏԵՇԵՐ

Տիմոֆեյոս կուզբի Հայութունիւտան մէկ տեղին (Էջ 277), ուր կըսափի Կրասնելց Հօրմերյա Դրխովկորսի Եպիսկոպոսապետի Սղկբասնդրեայ եւ Խոստովանուղի ի գրեցելց առ Սեփունդինան թղթից ի Գանդրայ յերսորաց, ուր շնչեացան խոստեց է Քրիստոս Թարգի և Անդերություն: Անդամներին էլեւություն: Հայութի Եպիսկոպոսի մահացած է ինքը կամ այլ առողջության պատճենությամբ: Վայրէ առ 1908 թվականի Հինգ մայիսի 29-ին (Հայութ, 1908, Էջ 296. Արքատապ. 20—22) “Ուր վասնանեցաւ եւ թշնարդ մնարկի տիրությանին, Անդամների 2ին եւ Հոռոմի 6ին: Բայց որովհէտեւ այսու ալ Կր